

פרשת קרח

"המעט כי העליתנו מארץ זבת זולב ודבש" (ט"ז, יג)

מעשה בשועל אחד שבא עליו ארי לאכלו. אמר לו השועל: "ומה יש בידי להשביעך? אבל אני אראה אותך אדם שמן, שאתה טורף ושבע ממנו". והיה שם בור מכוסה ואדם יושב מאחוריו. כיון שראה הארי, אמר לשועל: "הריני מתיירא מתפילתו של זה שלא יכשילני" (שיתפלל וינצל ממני). אמר לו השועל: "לא יגיעו הדברים (לא תזיק התפילה) לא לך ולא לבנך, אולי לבן בנך יגיעו, אבל בין כך אתה תשבע מרעבונך ועד בן בנך זמן הרבה".

נתפתה הארי וקפץ על הבור ונפל שם. בא השועל על שפת הבור והציץ עליו, אמר לו הארי: "הרי אמרת לי שאין הפורענות באה אלא על בן בני". אמר לו השועל: "כבר יש עוון של אבי אביך שאתה נתפס בו". אמר לו הארי: "אבות אכלו בוסר ושיני בנים תקהינה?" אמר לו השועל: "ולמה לא חשבת כן מלכתחילה?"

ממשל זה אנו למדים, שכאשר התאוה משתלטת על האדם, לא רק שחכמתו לא מצילה אותו, אלא הוא מגייס את החכמה כדי להכשיר לעצמו את דרכו המעוותת.

קרח פקח היה, ועמו 250 ראשי סנהדראות בדור מקבלי התורה, וטענו: "המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש" – והרי במצרים נשתעבדו ועונו, ובמדבר קבלו כל צרכיהם במעשי ניסים, ועתידים לקבל את א", כיצד טעו לטעון טענה שמתאימה לאספסוף? כיוון שתאוות הכבוד גברה על ההגיון, ורתמה את השכל לשירותה.

פרשת קרח

"המעט כי העליתנו מארץ זבת זולב ודבש" (ט"ז, יג)

מעשה בשועל אחד שבא עליו ארי לאכלו. אמר לו השועל: "ומה יש בידי להשביעך? אבל אני אראה אותך אדם שמן, שאתה טורף ושבע ממנו". והיה שם בור מכוסה ואדם יושב מאחוריו. כיון שראה הארי, אמר לשועל: "הריני מתיירא מתפילתו של זה שלא יכשילני" (שיתפלל וינצל ממני). אמר לו השועל: "לא יגיעו הדברים (לא תזיק התפילה) לא לך ולא לבנך, אולי לבן בנך יגיעו, אבל בין כך אתה תשבע מרעבונך ועד בן בנך זמן הרבה".

נתפתה הארי וקפץ על הבור ונפל שם. בא השועל על שפת הבור והציץ עליו, אמר לו הארי: "הרי אמרת לי שאין הפורענות באה אלא על בן בני". אמר לו השועל: "כבר יש עוון של אבי אביך שאתה נתפס בו". אמר לו הארי: "אבות אכלו בוסר ושיני בנים תקהינה?" אמר לו השועל: "ולמה לא חשבת כן מלכתחילה?"

ממשל זה אנו למדים, שכאשר התאוה משתלטת על האדם, לא רק שחכמתו לא מצילה אותו, אלא הוא מגייס את החכמה כדי להכשיר לעצמו את דרכו המעוותת.

קרח פקח היה, ועמו 250 ראשי סנהדראות בדור מקבלי התורה, וטענו: "המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש" – והרי במצרים נשתעבדו ועונו, ובמדבר קבלו כל צרכיהם במעשי ניסים, ועתידים לקבל את א", כיצד טעו לטעון טענה שמתאימה לאספסוף? כיוון שתאוות הכבוד גברה על ההגיון, ורתמה את השכל לשירותה.

"סורו זא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה" (ט"ז, כו)

חומרת המחלוקת: בעלי מחלוקת נקראים רשעים; עונשם של קרח ועדתו: נבלעו באדמה כולם, גם התינוקות; מחלקת נוטריקון מכה, חרון, ליקוי, קללה, תכלית (כליה).
מעלת השלום: בדור אחאב כולם עבדו ע"ז, ובכל זאת כיון שלא היו בהם דילטורין (מלשינים) היו יורדים למלחמות ומנצחים. ובדורו של דוד שהיו צדיקים, היו נופלים מהם במלחמות, מכיון שנמצאו בקרבם דילטורין.

עצירת המחלוקת: אהרן הכהן, שהיא נושא המחלוקת, שתק כל הזמן ולא אמר מילה. מכאן שהדרך הטובה ביותר לעצירת המחלוקת היא השתיקה.
ומשה רבנו, אף שהיה מלך, לא חס על כבודו: קרא לדתן ואבירם ולא באו, ואז הלך אליהם בעצמו וניסה להשכין שלום.

פרשת קרח

✧ מיהי: תמימה, בלי מום, לא עלה עליה עול? ✧ מי נפטר בפרשה זו?

פרשת קרח

✧ מיהי: תמימה, בלי מום, לא עלה עליה עול? ✧ מי נפטר בפרשה זו?